Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 239. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 14, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 14-го ГРУДНЯ 1996 р. Ч. 239. РІК CIII.

Президент Л. Кучма зустрівся з головами районних адміністрацій

Київ. — "Головне — навчитись жити по кишені і розкріпачити власного виробника", — підкреслив Президент України Леонід Кучма під час зустрічі з головами районних державних адміністрацій Волинської, Івано-Франківської та Київської областей, що відбулася 11-го грудня.

Зустріч завершила двомісячний період особистих знайомств Президента з керівниками районного рівня, яким Л. Кучма надає особливого значення як таким, що перебувають найближче до людей, а отже особисто відповідають перед державою, особливо у вирішенні соціяльних проблем.

На початку листопада указом Президента районним керівникам надані всі необхідні права, тому Л. Кучма засудив політичну безпринципність декого у розв'язанні гострих проблем. На зустрічі обговорювано питання, пов'язані з фінансами, зокрема з бюджетами місцевих рівнів. Наголошено на необхідності навчитися жити за наявні фінанси, на створенні всіх умов для діяльности власного виробника і відкритті шляхів для підприємців.

Особливо жваво обговорювалося питання про майбутнє сільсько-господарського комплексу, оскільки більшість керівників районних державних адміністрацій представляють сільські райони України.

Комуністи України домагаються зміни економічного курсу

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 10-го грудня, керівники парляментарної фракції комуністів провели пресову конференцію, присвячену реформам в Україні.

Секретар Центрального комітету Комуністичної Партії Віталій Луценко проаналізував видатки проєкту державного бюджету на 1997 рік і сказав, що зменшення видатків на пенсійний фонд є не що інше, як "широ-кий наступ на соціяльні ґарантії населення, починаючи з ветеранів війни і закінчуючи вдовами і сиротами". На думку В. Луценка, Україна втратила свою економічну самостійність. Тому фракція комуністів працює над проєктом закону про основні засади економічної політики на час виходу з кризи.

Генеральний секретар ЦК КПУ Петро Симоненко категорично спростував чутки про те, що комуністи мають намір заблокувати ухвалення пакету нових податкових законопроєктів. "У комуністів позиція така: доки не буде змінено курс економічних реформ, ніякого поліпшення в економіці не буде", — сказав лідер КПУ.

На прохання журналістів, П. Симоненком розповів про зустріч депутатських груп і фракцій із Президентом України 9-го грудня, у якій також взяли участь прем'єр-міністер України Павло Лазаренко, перший віцепрем'єр Василь Дурдинець, міністер закордонних справ

(Закінчення на стор. 3)

НАТО хоче бачити успішне завершення реформ в Україні

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У штаб-квартирі НАТО в Брюсселі триває засідання Північно-атлантичної Ради на рівні міністрів закордонних справ держав-членів цієї організації.

Генеральний секретар НАТО Гавіє Соляна заявив, що очолювана ним організація повинна зміцнювати зв'язки з Україною, яка розвивається як демократична країна. "Її незалежність і здатність відігравати важливу ролю в европейській безпеці є визначальною для нової Европи. Тому в інтересах НАТО бачити успішне завершення реформ в Україні", — сказав він на конференції.

Під час пресконференції міністер закордонних справ Німеччини заявив, що НАТО повинно укласти два пакти, які є рівноцінними за своїм змістом. Один з Україною, а другий з Росією.

М. Руденка нагороджено орденом "За заслуги"

Київ. — Тут 5-го грудня 1996 року в газеті "Літературна Україна" поміщено повідомлення, що указом Президента України Леоніда Кучми з 29-го листопада колишнього багаторічного політичного в'язня совєтських тюрем і концтаборів письменника Миколу Руденка нагороджено орденом "За заслуги" III-го ступеня.

М. Руденко

Як сказано в постанові, відзнакою Президента письменника нагороджено "за багаторічну активну правозахисну діяльність і вагомий особистий внесок у розвиток української літератури".

Газета не повідомляє з якої нагоди вийшов указ Президента, однак відомо, що цього року 9-го листопада виповнилося 20 років від дня створен-ня Української Гельсінкської Групи (УГГ), одним із засновників якої був М. Руденко. Він же був і першим її головою. У зв'язку з відзначенням цього ювілею, Українська Республіканська Партія на початку листопада представила для нагороди М. Руденка, якому 19-го грудня виповнюється 76 років.

Світовий банк допомагає фінансувати реформи у вугільній промисловості

Вашінґтон. — Світовий банк надав Україні позичку у сумі 300 млн. дол., щоб допомогти фінансувати реформи, які український Уряд намагається провести у вугільній промисловості, повідомило 12-го грудня агентство Ройтерс.

Восьмирічна програма реформ має на меті піднести продуктивність в економічно життєздатному секторі вуглевидобування, зменшити дотації і створити мережу соціяльної безпеки як для шахтарів, так і для осіб, які мешкають в районах, що зазнали неґативного впливу промисловости.

Позичка, яку надаватиметься двома рівними частинами, має 17-річний період погашення і п'ятирічний пільговий термін. Її надано за звичайною процентовою ставкою банку для позичок в доларах.

У травні Світовий банк уже виділив на вугледобувний сектор України 15.8 млн. дол.

„Кока-Кола" і „Пепсі" починають боротьбу за український ринок

Київ. — Дві великі компанії з виробництва безалкогольних напоїв, „Кока-Кола" і „Пепсі", які постійно воюють за ринок збуту, починають нову битву в Україні, повідомило 11-го грудня агентство Ройтерс.

„Кока-Кола", яка володіє 25 відсотками акцій ринку порівняно з 22 відсотками „Пепсі", проголосила себе найбільшим інвестором в Україні і сподівається інвестувати 200 млн. дол. після завершення будівництва свого нового підприємства біля Києва. Як відомо, за п'ять років незалежности Україна змогла приваблити чужоземні інвестиції на суму тільки 1.2 блн. дол.

„Кока-Кола Аматіл", яка є австралійською філією „Кока-Коли", минулого місця розпочала будувати в Україні, за її словами, найбільше підприємство в Европі з виробництва безалкогольних напоїв. „Пепсі-Кола Інтернешенел" також проголосила, що незабаром почне працювати її нове підприємство, оголошуючи тим самим початок війни між двома компаніями в Україні.

Боротьба за україньс-

(Закінчення на стор. 3)

До ВР України надійшло п'ять проєктів про статус чужих військ

Київ (УНІАР). — У середу, 11-го грудня, на сесії Верховної Ради України депутат від фракції Руху Борис Кожин повідомив, що дві профільні комісії в закордонних справах і зв'язках з СНД та з питань оборони й державної безпеки отримали п'ять законопроєктів щодо статусу чужих військ на території України.

Раніше передбачалося, що Верховна Рада 15-го грудня розгляне один законопроєкт, підготований головою Комісії в закордонних справах і зв'язках з СНД Борисом Олійником. В його проєкті передбачено виведення російських військ з української території до 2000 року.

Один із наступних чотирьох законопроєктів підготував Б. Кожин. В ньому сказано, що російські військові формування незаконно перебувають на території України, тому до 1-го червня 1997 року все майно та інфраструктура, зайнята російською Чорноморською флотою, має перейти у власність України. Третій законопроєкт подала група депутатів України і він схожий на проєкт Б. Олійника. Четвертий проєкт закону надійшов від Кабінету Міністрів України, але в ньому не передбачено чітких термінів перебування чужих військ в Україні. П'ятий законопроєкт підготував і подав депутат Іван Симоненко. Обидві комісії вважають, що його законопроєкт не варто розглядати, оскільки всім уже відомі Симоненкові антиукраїнські погляди, за які виборці вирішили відкликати його з парляменту.

Президент України Леонід Кучма звернувся до Верховної Ради та Мініс-

(Закінчення на стор. 3)

Польща є прикладом для України

Київ. — Президент Леонід Кучма 12-го грудня під час зустрічі з головою центрального банку Польщі сказав, що досвід цієї держави в проведенні фінансово-банкових реформ є взірцем для України, повідомила УНІАР.

„Польща є прикладом, на якому Україна може вчитися оздоровлювати свою фінансову систему", — зазначив він у розмові з Ганною Ґроневій Вальц.

Л. Кучма вважає, що Україна може уникнути небажаних помилок в нинішній період реформ, якщо запозичить досвід сусідньої країни в оздоровленні фінансово-кредитної системи.

На переговорах йшла мова про систему і досвід праці польського центрального банку, стабілізацію фінансово-банкової системи і оздоровлення економіки країни в цілому.

СТИПЕНДІЇ ДАВАТИМУТЬ ТІЛЬКИ ВІДМІННИКАМ

КИЇВ. — Від 1-го січня наступного року стипендії у вищих навчальних закладах України отримуватимуть лише відмінники, згідно з постановою Уряду з 12-го грудня. Таке рішення Уряд зробив, намагаючись виплатити заборгованість у стипендіях, яка на сьогодні становить біля 60 млн. гривень. Постанова також передбачає стовідсоткову оплату за харчування в школах і за групу продовженого дня. Пільги розповсюджуватимуться на дітей із малозабезпечених родин.

Загострюється боротьба за програми в телевізії

Вашінґтон. — Речник американської телевізійної і фільмової індустрії Джек Валенті виступив на пресовій конференції у Вашінґтоні в четвер, 12-го грудня, гостро обороняючи право свободи вислову признане у Першій поправці Конституції ЗСА.

Це вказує на загострення гарячих дискусій між Урядом, речники якого вимагають гострішої контролі телевізійних програм для дітей і молоді і зміни системи перевірки програм в порівнянні із тою, що тепер існує.

Дж. Валенті заявив, що коли Федеральна комісія інформацій далі буде настоювати на потребі зміни існуючих правил щодо програм, тоді він, як президент Товариства фільмових програм ЗСА, буде змушений дати справу до суду.

Ця заява на пресовій конференції вказує, що боротьба на тему більшої контролі програм телевізії та кіно буде ще довго тривати та немає великої надії, щоб становище Уряду та речників батьків було скоро приняте телевізійною та фільмовою індустріями.

В Іраку поранено сина С. Гуссейна

Багдад, Ірак. — У четвер, 12-го грудня, Удай Гуссейн, найстарший син президента Саддама Гуссейна, був поранений під час нападу на його авто в аль-Мансур, одній з багатих дільниць Багдаду. Його негайно відвезено до лікарні Ібн Сіна , котра є частиною президентського комплексу в столиці країни, де його стан лікарі визнали стійким.

Про цю подію повідомила місцева телевізійна станція „Молодь", власником якої є поранений 32-річний син іракського президента, зазначуючи, що „він був прицілом боягузливого нападу, котрим спричинено легке поранення". Це вже принайменше третя з черги спроба на життя У. Гуссейна, одної з найбільш сильних і впливових постатей Іраку, що в уряді батька керує міністерствами торгівлі та інформації, а багато уважають його наслідником президента С. Гуссейна.

У. Гуссейн відомий зі своєї вибухової поведінки з непогамованими жорстокими наслідками, за

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ

КИЇВ. — Асистент Президента України з економічних питань Валерій Литвицький під час зустрічі з журналістами зазначив, що на 1997 рік припадає найважча праця у проведенні економічних реформ: "почнається друга хвиля реформ, в основі якої лежить структурна перебудова". В. Литвицький висловив сумнів, що Верховна Рада до кінця року ухвалить податкове законодавство та бюджет на 1997 рік. "Коли ж бюджет не буде готовий і до 13-го січня наступного року, я можу висловити тільки співчуття депутатам... Ми не можемо собі дозволити на революцію в податковій системі, доки не вживемо радикальних заходів щодо скорочення видатків", — сказав Литвицький. За його словами, успіх податкової реформи залежить від швидкого просування приватизації, аграрної реформи, вирішення платіжних проблем, газопостачання і реструктуризації вугільної промисловости. І всі ці питання мають бути вирішені у 1997 році.

О. МОРОЗ ВИСТУПАЄ ЗА ДЕПУТАТСЬКУ НЕДОТОРКАНІСТЬ

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз взяв участь у філософському семінарі в Українській Академії Внутрішніх Справ, де відповів на численні запитання слухачів. Голова парляменту висловився за збереження статусу недоторканости народного депутата України, а дискусії навколо цього питання, зокрема, з боку депутата Григорія Омельченка, назвав спекуляцією. На думку Мороза, статус депутатської недоторканости має швидше моральне значення, прикладом чого є загибель Є. Щербаня. А депутатів, які порушили закон, буде притягнуто до відповідальности. Поширення НАТО на схід О. Мороз розцінює як порушення балансу сил в Евро-пі. Країни Вишеградської групи і Балтії, прагнучи приєднатись до НАТО, захищають не свої інтереси, а цієї організації, оскільки в разі поширення НАТО, смугу безпеки буде перенесено на 400-500 кілометрів на схід. Щодо України, то її безпека має будуватися на власній основі "і на колективній системі безпеки", вважає О. Мороз. Щодо українсько-російських відносин, голова Верховної Ради зазначив, що "у нас з Росією протиріч немає, і водночас вони є, бо ми маємо спільні інтереси, а при їх реалізації завжди виникають протиріччя". Він нагадав, що Росія є найбільшим кредитором України в питанні забезпечення енергоносіями і висловив певність, що протиріччя, які виникають у процесі розвитку, в майбутньому зникнуть і відносини між Україною і Росією "стануть дійсно братерськими".

"ПРОСВІТА" ХОЧЕ ПОВЕРНУТИ ПРИМІЩЕННЯ

ЗАКАРПАТТЯ. — Закарпатська обласна організація Народного Руху України протестує проти дій ужгородської міської влади, яка передала будинок "Просвіти", споруджений на початку століття, у Фонд комунального майна. Цей бу-динок, як і інші народні доми в Га-личині, на Волині і в Закарпатті, у 1920-30-их роках були споруджені за народні гроші і належали Това-риству "Просвіта". Більшевики ві-дібрали ужгородський дім і пере-дали Червоній армії під Будинок Офіцерів. Міністерство Оборони цього року звільнило приміщення, проте міська влада відмовилася повернути його Товариству "Просвіта", яке є правонаступником "Просвіти" 1920-30-их років. Рух такі дії обласної адміністрації вважає "пограбуванням українських національно-демократичних організацій" і вимагає повернути будинок у власність "Просвіти".

ПІДСУМКИ ПРАЦІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ

КИЇВ. — Голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко повідомив, що в Україні діє 231 комерційний банк. З них фактично працює 195, інші 22 банки є в процесі ліквідації та у стадії злиття. Девять банків оголошено банкрутами, шістьом банкам заборонено діяльність. За словами Ющенка, деякі банки продовжують вести ризикову кредитну політику, але в цілому фінансовий стан банків поліпшився. Якщо на початку року дефіцитовими були 22 банки, то тепер їх є 19. Банк "ІНКО" разом із борговими зобов'язаннями викуповують нові власники. Подібні переговори розпочато і в справі інших банків-банкрутів.

Б. ГОРИНЬ ПРО МПА СНД

ЛЬВІВ. — Депутат України від Львівщини Богдан Горинь під час зустрічі з журналістами розповів про сесію Міжпарляментарної асамблеї СНД. Він увійшов до української парляментарної делеґації, до якої входили переважно представники лівих сил Верховної Ради. "Коли я ознайомився з документами, розданими в МПА СНД, то побачив, що ця асамблея перетворюється на наддержавний орган і останній її документ — Конвенція — у статті 12 проголошує, що МПА СНД має право підписувати міжнародні договори, а в статті 13 сказано, що вона на території країн-учасниць є юридичною особою, може надбати майно і розпоряджатися ним". За словами Б. Гориня, МПА СНД стає механізмом, за допомогою якого Співдружність Незалежних Держав перетворюють на нове союзне утворення. А що комуністи Верховної Ради України і Державної думи Росії домовилися про систематичні зустрічі і консультації, то "це дуже дивний випадок у світовій парляментарній практиці, коли фракція іншого напряму контактує із фракціями іншого парляменту не задля обміну досвідом, а задля того, щоб та фракція іншої держави, накинула українському парляментові свій погляд, свої принципи, спрямування".

РУХ ВВАЖАЄ, ЩО УРЯД НИЩИТЬ ФАРМЕРСТВО

КИЇВ. — Народний Рух України звинуватив Уряд у нищенні фармерства і бльокуванні фінансування Фонду підтримки селянських господарств (ФПСГ). Згідно з депутатами, в уточненому проєкті державного бюджету на наступний рік не виділено достатньо грошей на розвиток цієї форми господарювання. Цього року ФПСГ отримав лише 15.78 відс. грошей, передбачених державним бюджетом.

ЗАЯВА ОРГАНІЗАЦІЙ КРИМУ

КРИМ. — "Севастопіль українське місто, і право вирішення його статусу належить народові України", —сказано у заяві постійно діючого "круглого стола" громадських та політичних організацій Криму державницького напрямку. У спільній заяві "круглого стола" висловлюється обурення щодо рішення парляменту Російської Федерації з приводу Севастополя. "Цей прецедент наразі паперової агресії свідчить про небезпеку для України в умовах непередбачуваности політики Росії", — говориться в заяві.

В АМЕРИЦІ

ВЖЕ ВИНИКЛИ РОЗБІЖНОСТІ щодо номіната президента Билла Клинтона на становище директора Сі-Ай-Ей. Голова сенатського комітету розвідки Арлен Спектер висловився дещо зі застереженням щодо затвердження кандидатури Антоні Лейка на це становище. Сенатор А. Спектер республіканець з Пенсильванії, має питання щодо корисности А. Лейка на це найвище і відповідальне становище з уваги на його ролю 1994 року в політиці продажу іранської зброї боснійським мусулманам. Як дорадник у справах державної безпеки він був архітектом тієї політики, крім того є непорозуміння у справі власности цінних паперів з енергетики, котрі А. Лейк мав продати, щоб не було конфлікту інтересів.

У СВІТІ

У МЕХІКО КОНҐРЕС СХВАЛИВ закон, який дозволить на подвійне громадянство мехіканським громадянам, які проживають закордоном, з правом затримати своє майно та інші громадянські права країни свого походження. Цей закон може мати вплив на майже шість млн. мехіканців, які проживають у ЗСА, бо він також дозволяє дітям мехіканців народженим закордоном, старатися про мехіканський статус. Прицілом схваленого закону Мехіко є ЗСА ,де живуть сотні тисяч мехіканців, які не набували американського громадянства саме з причини втрати свого мехіканського. Тепер вони можуть набувати американське громадянство і мати політичні впливи при голосуванні, зокрема у прикордонних з Мехіко стейтах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Політичні хвилі довкола Чорноморської фльоти

В останній день листопада в інтерв'ю для московської телевізійної програми „Время" Президент України Леонід Кучма висловився в тому сенсі, що варто питання про розподіл Чорноморської фльоти винести за рамки „широкомаштабного" договору між Україною та Росією, над проєктом якого сторони тепер працюють. Президента Л. Кучму зрозуміти можна: питання поділу фльоти натепер таке вже скомпліковане й розпечене, що може й справді краще відкласти його вбік, нехай трохи охолоне. Але чи не стане воно, бува, від відкладання ще складнішим? Бо буквально через п'ять днів після згаданого інтерв'ю Державна дума Росії прийняла рішення, й то майже одноголосно, що ділити Чорноморську фльоту недоцільно, оскільки це „грає на руку опонентам України і Росії на міжнародній арені". А тому найкращим варіянтом буде зробити фльоту „єдиною, неподільною стратегічною одиницею двох держав". Цілком в московському дусі пропозиція! З точки зору російських законодавців, Україна і Росія мають, бач, „спільних опонентів"! Відколи ж це? І як може фльота залишатися „неподільною стратегічною одиницею двох держав", коли одна держава всіма способами, в тому числі й підступними, хоче унеможливити суверенність другої?

Історію знаємо. Сталін, потрактувавши кримських татарів „зрадниками батьківщини", в 1944 році скасував автономію і всіх їх вигнав з Криму, їхньої рідної землі. В 1954 році, вже за Хрущова, Крим відійшов під юрисдикцію України як одна з її областей, і на це було досить географічних та історичних підстав. Хоч практичного значення це не мало ніякого — що з того, що Крим увійшов до складу України, коли над нею самою панувала Москва? Коли ж у 1988-89 роках дали про себе знати перші відцентрові тенденції і з'явилися перші познаки розпаду СССР, Росія негайно включила Крим в коло своїх першочергових інтересів — з огляду на загальне стратегічне значення півострова, але передусім — з огляду на військову Чорноморську фльоту та Севастопіль, головне місто її базування. Вміючи майстерно ставити дійсність з ніг на голову, Москва здійняла ґвалт довкола „захисту прав російськомовної більшости", якому нібито загрожувало повернення кримських татар. Відтак ліва більшість у Верховній Раді УССР, на догоду „старшому братові", повертає Кримові статус автономної республіки. То була не просто помилка, то було безглуздя, бо Крим — логічна автономна республіка тільки для татарів, а не для росіян. Не може ж існувати дві російські держави поруч!

В цей спосіб Москва захопила ініціятиву. Щоправда, тут їй трохи зіпсував репутацію серпневий переворот комуністичних реваншистів. Після нього Україна, якби мала твердіший і національно свідоміший провід, могла легко переламати „кримське питання" на свою користь, адже ж майже 73 відсотки населення півострова проголосувало за українську незалежну державу, іншими словами — за вихід з СССР. Кримчани бо мусіли взяти до уваги, що економіка їхнього краю на 85 відсотків пов'язана зі загальноукраїнською, що без України півострів не матиме навіть прісної води, основи життя. На жаль, Київ тоді на мав належної політичної волі не тільки щодо Криму, але й щодо ближчих справ. Через зволікання з економічними реформами кримські сепаратисти стали активно поширювати антиукраїнський міт, що Крим врятується тільки тоді, коли зовсім відділиться від України. І безхребетний Київ дозволив на проведення в Криму президентських виборів, в яких переміг україножер Мєшков.

Російська сторона діяла двома шляхами. З одного боку поширювала думку, нібито Чорноморська фльота — то купа металевого брухту, хоч невідомо було, нащо росіянам та купа. А з другого — обстоювала неподільність фльоти і російський статус Севастополя, при чому це обстоювання весь час „правіло", скочуючись до силових способів розв'язання питання. А тепер дійшло до того, що посадник Москви Юрій Лужков пропонує російському урядові силою зброї відірвати Севастопіль від України.

Міжнародне право є на боці України. І його треба рішуче використати. Не може не занепокоювати той факт, що на території України перебуває військо іншої держави. Президент Л. Кучма вже довів, що здатний бути рішучим, коли спеціяльним указом підпорядкував „самостійний" кримський уряд Кабінетові Міністрів України, а Верховна Рада, менш ліва, ніж попередня, скасувала антиукраїнську конституцію Криму. Однак питання фльоти є набагато тяжчим, бо за ним стоїть Росія зі своїм наміром паралізувати розбудову повноцінних і справді незалежних Збройних Сил України.

Людмила Столярова,
Київ

БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 1997 РІК

Про бюджет-97 з різних трибун і в пресі висловлюються всі — від прем'єра до народних депутатів, але головний розробник документів Валентин Короневський, здається, залишається в тіні.

Як стверджують у самому Міністерстві Фінансів, над міністром згустилися хмари невдоволення Президента та прем'єра. Три місяці тому Павло Лазаренко, запрошуючи В. Короневського, який працював скромним шефом Запорізького обласного фінансового управління, очолити „бухґальтерію" держави, покладав на нього великі надії. Дисциплінований, чудовий виконавець, умілий організатор — чого ще бракує фінансовому міністрові? А головне — „своя людина", хоча, з іншого боку, — не настільки „своя", аби нею не можна було б пожертвувати... Проте всіх цих рис виявилося недостатньо. Перше і головне випробування — державний бюджет-97 — В. Короневський, як стверджують в урядових кулуарах, пройти, по суті, не зміг. Перший варіянт проєкту бюджету, який ліг на стіл прем'єрові, передбачав такий дефіцит, що викликав, м'яко кажучи, різке невдоволення голови Уряду.

Подальше доопрацювання проєкту йшло настільки кволо, що робота Міністерства Фінансів накликала на себе вищий, президентський гнів. Він, як розповідають очевидці, вилився під час поїздки Леоніда Кучми до Литви, де Президент мав досить часу на спілкування з В. Короневським, який входив до складу делеґації.

Ще одна хвиля керівного невдоволення прокотилася у зв'язку з трьома технічними затримками з виплатою фінансових зобов'язань за облігаціями внутрішньої державної позики. Хоча відповідні фонди в міністерстві, за словами його працівників, були. Цей тривожний симптом так насторожив потенційних покупців ОВДП, що попит на облігації пішов на спад. Щоб утримати попит, доводиться збільшувати знижку, а отже, навантаження на державний бюджет... Ситуація на ринку державних цінних паперів пов'язується з некомпетентністю керівництва Міністерства Фінансів.

Про некомпетентність міністра в дипломатичній формі висловлюються й представники міжнародніх фінансових інституцій, котрі зустрічалися з ним.

Тому, коли дійшло до поїздки у Вашінґтон на річне зібрання засновників Міжнародного валютного фонду та Світового банку, що відбулося наприкінці вересня — на початку жовтня, то, як кажуть, П. Лазаренко в останній момент особисто викреслив В. Короневського зі списку членів делеґації, хоча повідомлення про його „участь" у форумі міжнародніх фінансових організацій встигло потрапити в пресу. Державні фінанси від України у Вашінґтоні представляли віцепрем'єр Віктор Пинзеник та голова Національного Банку Віктор Ющенко. А В. Короневському було наказано працювати разом з комітетами Верховної Ради над бюджетом та активніше співпрацювати з місією МВФ в Україні. Довго обговорювалося й питання про поїздку В. Короневського у складі делеґації, теж на чолі з В. Пинзеником, до Парижу, на зустріч з фінансовими представниками країн „великої сімки".

Одне слово, крісло під новим міністром, яке так і не встигло спертися на всі чотири ніжки, захиталося. По суті, він так і не зумів „перерости" обласного уявлення про керівництво фінансами держави, перенестися зі сфери розподілу до сфери формування бюджетної скрині.

Ще одним заходом, що похитнув підвалини наймогутнішого відомства — Міністерства Фінансів, — була постанова Президента про відокремлення від міністерства податкової служби.

7-го жовтня прем'єр-міністер Павло Лазаренко представив новоствореній Державній податковій адміністрації її голову, призначеного постановою Президента, Миколу Азарова.

Нову податкову політику проводитиме нова служба, яку очолюватиме новий керівник, — так пояснив прем'єр організаційні рішення Президента. Нагадаємо, що податкова адміністрація об'єднала податкову інспекцію та

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про трагедії, що набирають рутинного повторення

Читаю тепер, на жаль, доволі часто, або довідуюся різними шляхами про несподівані передчасні смерті різних осіб з України, які або самі були відомі в громадсько-політичному житті, або в якийсь спосіб були відомими члени їхніх родин.

І саме факт, що це повторюється тепер немов циклічно, часто каже нам після кожної такої вістки застановитися, чому це сталося і чому зі страхом переглядаємо новини з України, — чи аби знову не трапилася подібна трагедія.

Ось тепер, немов грім з ясного неба, вдарила вістка про трагічну загибель в автокатастрофі Віктора Батюка, якого так добре знала і шанувала українська громада ЗСА і Канади продовж останніх п'яти років.

У архіві знаходжу його світлину з часів відвідин редакції „Свободи" в 1992 році, з нашим щоденником в руках. Усміхнене обличчя нагадує так численні із ним зустрічі в часі його перебування в Ню Йорку, як першого постійного представника молодої української держави до ООН. Пригадується його розповідь у ще, в тому часі, спільних приміщеннях колишньої місії СССР, про складність цієї ситуації, де не-свої функціонери перевіряли кожного гостя і кожне гостинне і приємне прийняття там для представників української громади. Немов бачу його, як зі сумним усміхом провадить мене до спільної кухні та тихо завважує, що навіть там не можуть вони оминути контролі.

Але у спогадах зринають також інші, більше радісні зустрічі на українських імпрезах, на XXIII Конвенції СУА, на різних ...літтях, а вже зокрема на 80-літті Українського Пласту. В моєму домашньому архіві ховається світлина з усміхненим В. Батюком на почесній трибуні Пластової Оселі „Вовча Тропа", а поруч нього — його малий внук і дружина.

Таким він запам'ятався мені — усміхнений, хоча дуже часто стриманий у своїх поглядах, завжди приязний і, як пристало на дипломата, — обережний.

Чи справді міг він бути цей один раз так необережним і сам провадити автом, як подає преса, у цій своїй останній дорозі серпентинами українського Закарпаття? І чому саме він мусів загинути, коли міг ще багато зробити своєю вмілою дипломатією на користь України?

Це „чому" насувається тепер не цей один раз. Ось минулого тижня голова СУА в часі інтерв'ю в редакції показувала світлини із 5-річчя СУ України і вказала на жінку зі сумними очами: „А це дружина Бойчишина, якого досі не найдено, а син загинув у автомобілевому випадку"... А загибіль депутата Щербаня не сходить із шпальт нашої преси, але чи буде колись вияснена? А досі невияснена смерть студентського активіста зі Львова — Васильціва, чи смертельний автомобілевий випадок у Києві сина провідного дипломата із ЗСА?

Безконечна черга тих трагічних випадків, звичайно авто- чи подібного жанру і, здається, немає впевнености, що вони будуть справді остаточно колись розшифровані.

Тож насувається питання: чи це випадки, чи закономірності та жертви приречені на це з якихось не завжди ясних і зрозумілих причин?

Правда, скажуть читачі, в інших пунктах землі трапляється також багато таких невияснених трагедій, після яких звичайно тут кажуть по-англійськи, що жертва була "in the wrong place, at the wrong time".

А все ж коли одна за одною гине в повні сили і можливостей та чи інша людина, у тому скупому тепер на позитивні одиниці українському сьогоденні, важко це оминути мовчанкою і запечатати тихою молитвою, а хочеться таки якогось логічного вияснення „чому".

Цікаве, чи ми, звичайні смертні, дістанемо на те „чому" колись вичерпну відповідь, чи треба нам погодитися на зростання щораз довшої вервички, хрестами викреслених зі суспільного контексту, невідомих за що і по що погублених душ.

О-КА

Юрій Самійлів,
Київ

ФАНТАСТ, ФІЛОСОФ, ФУТУРОЛОГ...

(Станіславові Лемові — 75 років)

Як у будь-якому літературному жанрі, в науковій фантастиці надзвичайно рідко з'являються твори, яким судилося довге життя. Як правило, сучасні автори, що працюють в жанрі "science fiction", створюють багатотомні серіяли надзвичайно низького рівня, орієнтовані на сприйняття натовпом та на комерційний успіх у середнього читача. А література високого ґатунку, інтелектуальна, елітарна фантастична література, як правило, комерційним успіхом не користується.

Та, на щастя, існують з цього правила й вийнятки. Їх дуже мало, проте таки існують елітарні твори, що ними зачитується мало не весь світ. Це твори польського письменника Станіслава Лема.

Літератор, чий величезний творчий доробок вже давно долучився до золотої скарбниці людства, народився 12-го вересня 1921 року у Львові. Там минали його дитячі та юнацькі роки, про що він розповів у книзі „Високий замок" (1966). Батько майбутнього письменника був лікарем, і Станіслав теж мріяв про медицину. 1939 року він вступив до Львівського Університету, але недовго йому судилося там вчитися. Після так званого „возз'єднання" України 17-го вересня 1939 року на жителів Галичини впала хвиля сталінських репресій. Від них постраждали поляки як „уґнєтатєлі трудового народа". Отже, невдовзі після вступу до Львівського Університету Станіслава витурили звідти, як „соціально чуждий елємєнт". А сам університет в одну мить став „рабочє-крєстьянскім"...

Роки спочатку совєтської, а потім німецької окупації Лемові пощастило пережити, і вже 1946 року він вчиться на медичному факультеті Краківського університету (про Львівський годі було й думати). Тоді ж у журналах починають з'являтися оповідання. Можливо, тоталітарна атмосфера, що в ті часи мало відрізнялася від совєтської, і надихнула Лема на творчість в жанрі наукової фантастики. Проте навіть його ранні твори на зразок „Астронавтів" (1951) чи „Магеланової хмари" (1955), попри зовнішню „соцереалістичну" заанґажованість, мали у собі те, що потім зробило Лема першим і незрівнянним. А в його подальших творах на зразок „Едему" (1959), „Непереможеного" (1964) повною мірою проявилася його філософська спрямованість та відмінність від усього, що було до нього. Так, у двох названих вище романах мистець, на відміну від совєтських рознощиків комунізму по інших галактиках, вустами своїх героїв застерігає людство: „Не лізьте! Не весь Всесвіт призначений для людини, є місця, куди вхід людству заборонений, і вторгнення туди може привести до непередбачуваних наслідків".

Проте Станіслав Лем не був би генієм, якби обмежився тільки філософією. Він виявився ще й чудовим сатириком. При чому його сатира є абсолютною, убивчою: сміх та ядучий лемівський сарказм вбиває наповал, одразу, без надії на одужання. А береться Лем за будь-які суспільні об'єкти. Наприклад, у таких творах, як „Розповідь першого розмороженого" чи „Професор Доньда", нещадно бичуються сталінізм та брежнєвізм. Не дивно, що ці твори змогли бути видані в СССР тільки під час горбачовської „перебудови"...

Окремо стоять у творчості Станіслава Лема його футурологічні твори. Саме Лем був одним з засновників цієї нової науки. „Голос Неба", „Голем-XIV", „Фантастика та футурологія" проголошують принципи вивчення майбутнього, як би дивно це не звучало. Після Лема були й інші апологети футурології, але він був одним з перших.

Останніх кілька десятиліть Станіслав Лем живе у невеликому карпатському містечку Закопане поблизу кордону з Україною. Ми сподіваємось, що з його будинку вийде ще не один геніяльний твір, який тим чи іншим чином впливатиме на майбутнє людства та його духовність. Станіслав Лем вже давно переступив рамки вузьконаціональної культури, його величезний творчий доробок влився у золоту скарбницю всіх часів та народів, а отже, є часткою і української культури. Отже, побажаємо Майстрові того, чого можуть побажати генієві звичайні люди, що живуть на одній з ним плянеті.

Володимир Жила

ВАСИЛЬ МАРКУСЬ — ВЧЕНИЙ І ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПОВЕРТАЄТЬСЯ В УКРАЇНУ ЯК ПОЕТ

Василь Марко, „Спомин: (Літературні спроби — публікації 40-их років)", Вид. МПП „Ґражда", Ужгород, 1995, 101 стор., іл.

У 1995 році появилася в Ужгороді збірка „Спомин" молодого поета Василя Марка. У підзаголовку автор скромно назвав її: „Літературні спроби — публікації 40-их років". Книжка малого кишенькового формату, але видана наскрізь культурно. Її зміст складається з поезії, байок, перекладів, прози (фраґменти), „Юної творчости: (Літературні спогади з 1930 — 40-их років)" і передової статті „Василь Марко" відомого літературознавця проф. Олекси Мишанича.

Слово „спроба" в підзаголовку має особливе значення, воно, на мою думку, вказує та те, що збірка „Спомин" задумана автором як випробування його творчого обдарування, щоб впевнитися в досягненні успіху. Цей факт він досить чітко відзначає в своїй літературній біографії 1943-44 років, коли пише, що після звільнення з тюрми, без права повернення до школи, він багато читав і писав. Серед періодики, якою він цікавився, заслуговує на увагу ужгородський двотижневик „Літературна Неділя". Спочатку вона була йому навіть осоружною своїми промадярськими симпатіями. Іноді у нього закрадалася думка: „чи добре я роблю, що пишу до „коляборантів"? Ще подумають товариші: „чи не запродався часом Василь"?

Із зими 1943-44 років він уже студент в Будапешті, студіює славістику, клясичні мови та германістику. Але нахил до філології ніяк не приглушує його літературних зацікавлень. Він тепер уже систематично співпрацює з „Літературною Неділею".

Свої творчі виступи В. Марко почав з найбільш типового для всіх початківців: описів природи. В основному це були ліричні вірші, пройняті глибокими почуваннями до рідної природи, народу тощо.

Паде народ в святій покорі
І шле молитву до Творця:
„Позволь, щоб край нужди і горя
Був місцем зродження Христа!
(„Вифлеєм у Карпатах")

Вірш глибоко ліричний, в якому змальовані почування автора, що молитовно звертається до Творця, щоб його „край нужди і горя був місцем зродження Христа". Чудовий виклад думки, який не дає розгорнутої картини, проте в уяві читача з'являється найістотніше: далеке життя, що нагадує про себе тільки тим, що автор в молитві звертається до Творця.

Іншою групою друкованих віршів є особлиста лірика В. Марка, сповнена патріотичних і релігійних почувань, у яких думки автора передаються в образах природи, у формі релігійної символіки. Таким змістом і тоном пройнятий вірш „Воскреснеш". У ньому дається яскраве відтворення вибуху почувань віри, настрою та думки. Чималу ролю відіграє його особлива інтонація:

Воскреснеш, правдо сторозп'ята,
потоптана брехнею, встанеш,
правдо свята!

Розломиш тьми окови кляті,
і зцілиш нам роздерті рани
новим життям!

Окрему данину віддає поет також популярному жанрові — байці. Фабула його байки коротка, але динамічна й стисла. Здебільшого це віршований невеличкий повчально-гумористичний або сатиричний твір з алегоричним змістом. У нього людське життя відтворюється або в образах тварин, рослин і речей, або зведене до простих умовних стосунків. Прикладом цікавої байки у збірці „Спомин" є „Зелені окуляри":

Коровка бідна остовпіла,
Стоїть і далі нерухомо.
Хоч в яслах дуже зеленілось,
То й що — то була лиш солома.

* * *

Нерідко й наші очі тулять
Зелені шкла дивних оманів.
Та ми дурніші, ніж Сивуля.
Їмо солому бездоганно.

Поет зробив також чимало спроб у галузі перекладу з В. Ґете, Г. Гайне, Е. Аді та ін.

У збірці знаходимо також і деякі прозові твори, наприклад, „На Святий Вечір...", літературно-критичну статтю „Проблеми нашої сучасної літературної критики" тощо.

Високу оцінку творчости В. Марка дав проф. Олекса Мишанич. Він пише: „Із збіркою „Спомин" в українську літературу Закарпаття повертається ще один поет — Василь Марко. Серед майже трьох десятків літературних імен першої половини 40-их років на Закарпатті йому належить не останнє місце. Повертається український поет, для якого поезія була не лише формою творчого самовираження, а й засобом національного самоутвердження".

Василь Марко, повідомляє проф. Олекса Мишанич, — це літературний псевдонім відомого нині вчено-

(Закінчення на стор. 3)

Бюджет...

(Закінчення зі стор. 2)

податкову міліцію. Тепер Міністерство Фінансів „не заважатиме податківцям працювати", як сказав П. Лазаренко. Сама адміністрація прирівнюється до міністерства, а її голова, відповідно, дістає рангу міністра.

„Ми розраховуємо на збільшення податкових надходжень на 10-15 відс. уже наступного року, за рахунок збільшення податків та поширення податкової бази", — запевнив податковиків новий голова. До речі, на останній своїй пресовій конференції в ранзі голови парляментарної Комісії з питань бюджету, коли Микола Азаров уже дав згоду на своє переміщення у виконавчі структури влади, він виступив категорично проти зменшення як кількости податків, так і самих ставок оподаткування, висловивши лише деякі сумніви щодо потреби у 12-відсоткових „чорнобильських зборах" та розмірах прибуткового податку з громадян.

Враховуючи такі досить полярні оцінки майбутньої податкової політики голови Уряду та головного податковика, призначення останнього залишається певною мірою незрозумілим. Особливо, якщо згадати, що М. Азаров був послідовним опонентом Уряду та Національного Банку в питаннях грошово-кредитної та бюджетної політики.

Кажуть, В. Короневський щосили пручався, аби податкову службу залишили під крилом Міністерства Фінансів. Враховуючи амбіції М. Азарова, не важко припустити, що ковдру фінансової політики в державі йому таки вдасться перетягнути на себе.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ відновила свою допомогу в афганістанській столиці Кабулі у вівторок, 11-го грудня, після того, як теперішні Талібанські власті міста звільнили чотирьох ув'язнених доброчинних працівників. Уповноважений ООН для справ втікачів припинив всяку допомогу Афганістанові ще 21-го листопада, коли не можна ніяк було договоритися з Талібаном про безпеку працівників. Крім ув'язнення згаданих чотирьох, сім жінок примушено покинути працю, а єдиному закордонному працівникові ООН постійно утруднювано працю.

Комуністи...

(Закінчення зі стор. 1)

Геннадій Удовенко, Дмитро Табачник та інші офіційні особи.

За словами П. Симоненка, під час зустрічі обговорено два питання: проблеми загальних відносин з Росією та проблеми бюджету на 1997 рік. На думку П. Симоненка, Президент Л. Кучма намагається перекласти відповідальність за відносини з Росією на законодавчі органи України і Росії. Зокрема з приводу статусу чужих військ, що тимчасово перебувають на українській території та виведення їх за межі України Л. Кучма сказав: "Розглядайте законопроєкти, але не ухвалюйте рішень". П.Симоненко розцінює це, як намагання організувати війну законів між Україною і Росією і в цьому Верховна Рада України "використовується для провокацій". Від імени комуністів України П. Симоненко сказав: "Ми не будемо захищати державні інтереси власного народу, ми за нормальні переговорні процеси. Не існує проблеми Чорноморської фльоти, не існує проблеми транзиту газу через територію України. Існує проблема інтеграційних зв'язків між Україною і Російською федерацією".

„Кока-Кола"...

(Закінчення зі стор. 1)

кий ринок напоїв стала помітною після того, як „Кока-Кола Аматіл" обліпила Київ реклямою і почала спонзорувати різні змагання.

Однак компетиція за панування для обох компаній не є легка. Незважаючи на збільшення продажу своїх напоїв, вони розраховують на прибуток лише у майбутньому. „Кока-Кола" і „Пепсі" визнають, що вживання їхніх продуктів в Україні одне з найнижчих у Східній Европі. Українські громадяни, середня місячна платня яких виносить 70-80 дол., не можуть собі дозволити постійно купувати бляшанку соди за 50 центів чи дволітрову пляшку за трохи більше як долар.

Генеральний менаджер Пепсі, яка почала вперше продавати соду в Україні в 1979 році, вважає, що за 25 років компанія змогла створити для свого напою ринок.

„Пепсі" незабаром почне випуск своєї продукції на підприємстві в Чернівцях, будівництво якого обійшлося їй у 6 млн. дол.

„Кока-Кола" здобуде велику перевагу в наступному році, коли в Україні відкриється сім нових ресторанів МекДоналдс, що продає тільки кока-колу.

Дж. Мелвін передбачив, що завдяки цим двом компаніям виробництво безалькогольних напоїв в Україні зросте.

До ВР України...

(Закінчення зі стор. 1)

терства Внутрішніх Справ з проханням утриматися від різких і нерозважних кроків, які можуть привести до загострення українсько-російських відносин.

Депутат України від УНА Юрій Тима сказав, що виконавча влада намагається перекласти на інших відповідальність за загострення навколо питань Чорноморської фльоти. З іншого боку, суспільство вводять в оману, маніпулюючи статусом Севастополя. Ю. Тима подав на розгляд Верховної Ради свої про-позиції з приводу приїзду найближчими днями до Севастополя посадника Москви Юрія Лужкова та делегації Державної думи Росії для участи у відкритті нового багатоквартирного будинку для російських військовослужбовців. На думку Ю. Тими, голова парляменту О. Мороз має звернутися із спеціяльною заявою до Президента України Л. Кучми й запропонувати оголосити персоною нонграта Ю. Лужкова, а також інших російських діячів, які проводять анти-українську політику.

Концерт на фонд Школи Українознавства

Автор цих рядків їхав з настороженням на цей концерт у Культурному Центрі в Галливуді, Фла. Насторога була під впливом концерту одного тріо, що там відбувся два тижні раніше і був рішучо не на рівні. Але, заслухавши точок виступів на цілі Школи Українознавства ім. Т. Шевченка в неділю 8-го грудня ц. р., між год. 4-ою і 6-ою, я мусів відкинути всі сумніви і застереження. І я не помилився, бо цей концерт був дуже вдалий і на рівні, хоча й почався з опізненням.

Концерт складався зі співів і рецитацій поезій Олександра Олійника, який в цей час є недужий. Організатор концерту Міра Андрушка хоче касетку виступів переслати поетові, щоб упріємнити йому тяжкі хвилини.

Імпреза почалася американським гимном і коротким повітальним словом М. Андрушки. Згодом слідували переплітано рецитації і співи. Інж. В. Полярний рецитував поезії О. Олійника „Пісні", „Давні Боги", і „Софія", Віра Скрип — поезії „Чернець", „Ігрища" і інші, Уляна Романів — „Ідоли", Роман Романів — „Весілля", а Мирослава Горак — вірші і без назв. Всі рецитації були з чуттям, знанням і глибоким зрозумінням.

Гарні були точки на бандурі Ярка Антоневича „Червоні маки", варіяції на тему „Взяв би я бандуру", фантазії на українські народні теми і його власна композиція „Колись і тепер".

Дуже гарні були сольоспіви Андрія Сороки, баритона, „Ой, нагнувся дуб високий", арія султана з опери „Запорожець за Дунаєм", і „Ой, Дніпре, мій Дніпре".

Дуже діяльні у маямській українській громаді сестри Максимович помистецьки виконали, як тріо, декілька пісень: „Ой, сивая зозуленька", „Лебеді материнства", в'язанки народніх пісень і „Промінь сонця".

Молоденька Діяна Романів, яка недавно приїхала з України, виконала на скрипці „Аве Марія" Ф. Шуберта. Всі виконавці одержали гучні брава. Наприкінці імпрези М. Андрушка подякувала виконавцям і гостям. Співам акомпанювали проф. Б. Перфецький, М. Угляр.

Інж. В. Полярний подякував в імені присутних Мірі Андрушка за вміле і добре підготування програми і удекорування сцени. Імпреза закінчилася відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Учасники концерту роз'їздилися домів у доброму настрою і вдоволені.

М. Чировський

Вибір Начального Пластуна

Головна Пластова Рада й Виборча Комісія Начального Пластуна повідомляють, що у висліді першого голосування на пост Начального Пластуна ні один з п'ятьох кандидатів не одержав абсолютної більшости відданих голосів, тобто 50 відс. + 1 голос.

Два кандидати — пл. сен . кер. Орест Гаврилюк та пл. сен. кер. Любомир Романків, які одержали найбільше голосів, переходять до другої рунди голосування.

Пластуни в цілому світі мають одержати матеріяли до голосування від їхніх Крайових Пластових Старшин найдальше до кінця лютого, бо голосування закінчується 31-го березня 1997 року. Вислід виборів буде проголошений в день св. Юрія, патрона Пласту, 6-го травня 1997 року.

Н. Н.

В Іраку...

(Закінчення зі стор. 1)

котрі вже неraз погрожувано йому помстою. У 1988 році його були змушені на деякий час вислати до Швайцарії після того, як він у шалі на смерть побив слугу свого батька, а минулого року під час родинного непорозуміння він прострілив ногу одного із нерідних братів батька.

Після війни у Перській затоці президент С. Гуссейн призначив своїх синів керівниками важливих міністерств і чільних військових частин. Їхній авторитет ще збільшився після родинної боротьби за владу, яка завершилась таємним виїздом у серпні 1995 року двох зятів С. Гуссейна з родинами до Йорданії, їхнім поворотом у березні 1996 року і вбивством їх обидвох. Опозиційні групи до режиму С. Гуссейна з осідком в Йорданії підкреслюють, що рідні заморджованих поворотців прибічників пімститися.

Телевізійна станція „Молодь" не подала жодних подробиць про цю наступну спробу нападу на У. Гуссейна, ані про напасників чи зброю яку вони уживали. Державні засоби масової інформації повідомили, що слідство в цій справі продовжується, а місцева преса надрукувала офіційну заяву президента С. Гуссейна в цій справі.

З ОПУБЛІКОВАНОГО ЗВІТУ довідуємось, що ЗСА плянують каральну акцію проти Ірану, якщо буде доказано, що Іран був причетним до вибуху бомби в Савдійській Арабії, де загинуло 19 американських військовиків. Газета „Лос Анджелес Таймс" з четверга, 12-го грудня, пише, що офіційні чинники Уряду і Пентагону дійшли до заключення, що савдійські шііти були спричинниками вибуху 20-го червня у мешканевому військовому комплексі в Багрейні. Одначе газета стверджує, що Вашінґтон покищо немає достатніх і конкретних доказів, щоб підтримати твердження Савдійської Арабії, що Іран вишколив і озброїв тих, які підклали бомбу.

НЕ ВІДКИДАЮЧИ СВОЇХ ПОСТІЙНИХ протестів щодо плянів НАТО поширити своє членство до країн Центральної Европи, в середу, 11-го грудня, Росія погодилась на пропозицію західніх союзників переговорити можливість про окремий формальний договір безпеки з Москвою. Після засідання в Брюсселі з представниками 16-ох країн-членів НАТО, російський міністер закордонних справ Євген Прімаков підкреслив, що Росія розуміючи важливу ролю НАТО як організації в Европі, з практичних міркувань згідна з нею співпрацювати. Попереднього дня державний секретар ЗСА Воррен Кристофер та інші міністри закордонних справ НАТО запропонували переговори про окремий новий статут НАТО з Росією, паралельно з підготовою конференції НАТО у Мадриді 8-9-го липня. На згаданій конференції вирішать котра країна Центральної Европи буде першою запрошена стати членом НАТО.

Василь Маркусь...

(Закінчення зі стор. 2)

го-політолога, правника, історика, професора університету ім. Лойоли в Чикаґо, головного редактора Енциклопедії Української Діяспори, іноземного члена Національної Академії наук України Василя Маркуся.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що книжка Василя Марка „Спомин" — це важливий літературний документ свого часу, в якому домінує національно-патріотична лірика глибокого оптимістичного характеру, далека від бездумного споглядання, традиційних плачів і безнадії.

Загалом же книжка Василя Марка — це цінне видання, що дає правильне уявлення про літературний процес першої половини 40-их років на Закарпатті. Вона, без сумніву, прикрасить книжкову полицю кожного шанувальника мистецького слова.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 12-го грудня 1996 р. на 68-му році життя відійшла на вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ІРЕНА БУРАЧОК

У глибокому смутку залишилися:

дочка	— МАРТА з чоловіком ІГОРЕМ ВАЦИКОМ
внучка	— РОКСОЛЯНА
брат	— ЯРКО ІВАНЕЦЬ

та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Похоронні обряди відбудуться:

ПАНАХИДА — в п'ятницю 13-го грудня 1996 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 126 E. 7th Street N.Y., N.Y.

ПОХОРОН в суботу 14-го грудня о год. 9:30 рано в церкві св. Юра, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Брукy, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів просимо складати датки на Наукове Товариство ім. Шевченка.

З великим жалем повідомляємо українську громаду, що в суботу 9-го листопада 1996 р. о год. 9:00 вранці в Торонто відійшов у вічність старший вістун УПА

бл. п.

ОСИП ПАПІНКО-ХМАРА

нар. в селі Іскань біля Перемишля в Україні, вояк Української Повстанської Армії, перемиського куреня сотні Громенка, учасник великого рейду УПА в західню Европу в 1947 році, член управи Об'єднання К.Вояків УПА в Канаді.

Осип Папінко-Хмара залишив у смутку:

брата	— ЄВГЕНА
сестер	— АННУ
	— МАРІЮ
	— СТЕФАНІЮ в Украні

ближчу і дальшу родину і друзів в ЗСА і Канаді.

ПАНАХИДА була відправлена у понеділок 11-го листопада 1996 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Кардинала при вул. Аннет у Торонто, а похоронні Богослужби відбулися у вівторок 12-го листопада о год. 10:00 ранку в церкві св. о. Миколая при вул. Квін і похоронено його на цвинтарі св. Володимира в Оквіл біля пам'ятника Слави УПА.

Вічна і славна йому пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

в середу 18-го грудня 1996 р. о год. 6-ій веч. у церкві св. о. Миколая при вул. Квін, Торонто, Канада.

До участи у спільних молитвах запрошують

ДРУЗІ

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 150-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 року 150-ий Відділ злучиться з Відділом 253-им, якого секретарем є:

ПЕТРО ГАВРИЛЬЦІВ

Просимо членів 150-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 253-го Відділу на адресу:

Mr. Peter Hawrylciw
23 Karen Drive
Ludlow, MA 01056
(413) 589-0056

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 433-го Відділу

З днем 1-го січня 1997 року 433-ий Відділ злучиться з Відділом 267-им, якого секретарем є:

ГЛОРІЯ ТОЛОПКА

Просимо членів 433-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 267-го Відділу на адресу:

Mrs. Gloria Tolopka
293 W. 5th Street
Deer Park, NY 11729
(516) 667-6483

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 301-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 року 301-ий Відділ злучиться з Відділом 114-им, якого секретарем є:

ОЛЬГА БЕРЕЖАН

Просимо членів 301-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 114-го Відділу на адресу:

Mrs. Olga Berejan
2324 W. Thomas
Chicago, IL 60622
(312) 278-1404

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 52-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 року 52-ий Відділ злучиться з Відділом 253-ім, якого секретарем є:

ПЕТРО ГАВРИЛЬЦІВ

Просимо членів 52-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 253-го Відділу на адресу:

Mr. Peter Hawrylciw
23 Karen Drive
Ludlow, MA 01056
(413) 589-0056

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 167-го Відділу

З днем 1-го січня 1997 року 167-ий Відділ злучиться з Відділом 165-им, якого секретарем є:

МАРІЯ ПЕЛЕХАТА

Просимо членів 167-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 165-го Відділу на адресу:

Mrs. Mary K. Pelechaty
3318 Stickney Avenue
Toledo, OH 43608
(419) 726-4712

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 243-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 року 243-ий Відділ злучиться з Відділом 452-им, якого секретарем є:

НАТАЛІЯ ШУЯ

Просимо членів 243-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 452-го Відділу на адресу:

Mrs. Natalie Shuya
6646 Howard Avenue
Hammond, IN 46324-1306
(210) 931-8752

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 29-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 року 29-ий Відділ злучиться з Відділом 282-им, якого секретарем є:

МАРІЯ БОЛОСЬКИЙ

Просимо членів 29-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 282-го Відділу на адресу:

Mrs. Mary Bolosky
311 Wright Avenue
Kingston, PA 18704-4613
(717) 288-4056

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 3-го Відділу

З днем 15-го грудня 1996 року 3-ій Відділ злучиться з Відділом 171-им, якого секретарем є:

ГЕНОВЕФА КУФТА

Просимо членів 3-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 171-го Відділу на адресу:

Mrs. Genovieve Kufta
572 Avenue A
Bayonne, NJ 07002
(201) 436-7005

Добрий початок

Парафія св. Покрова Пресвятої Богородиці української греко-католицької церкви в Пармі, Огайо, організувала зустріч з новоприбулими іміґрантами з України, яка відбулася 23-го листопада ц. р. в прицерковній залі.

Зустріч відкрила членкиня Парафіяльної управи Оля Кость. Вона сказала, що метою цієї зустрічі є ближче ознайомлення з новоприбулими українцями, щоби започаткувати їх єднання із старшою українською іміграцією. „Ми свідомі того, — сказала О. Кость, — що перед новоприбулими українцями є великі труднощі і перешкоди на шляху до їх закорінення на американській землі. На початку свого перебування в ЗСА вони дійсно не знають куди піти, до кого звернутися за порадою, з ким подружити, кому відкрити своє стривожене серце. Ось таким осередком, який стає порадою і розрадою для них, є наша українська церква. Вона, як мати, щиросердечно приймає своїх діток з України. Рідна Церква, рідна школа — це ті наші релігійні та громадські організації, які є центрами, що зберігають нашу ідентичність, нашу віру, нашу мову і культуру і наші українські звичаї. Тож закликаю вас, дорогі наші співвітчизники, приходіть до наших святинь і шкіл разом з своїми діточками, і ви знайдете тут не тільки духовну і світську науки, але й спокій душ та сердець, що збуджені тугою за Україною".

Після вступного слова О. Кость, настоятель о. Іван Чировський провів молитву і почалась перекуска, дбайливо підготовлена церковними сестрицями.

У своєму слові о. І. Чировський зауважив, що, перебуваючи цього літа в Україні, він зрозумів, чому так тужать за рідним краєм наші земляки-українці, незалежно від часу, коли вони прибули до ЗСА. Бо там краса української природи милує око і приваблює серце людини. За всім цим тужать наші люди. „Тому ми й зібралися сьогодні для того, — сказав о. Чировський, — щоби зменшити вашу тугу за рідною стороною, об'єднатися в єдину громаду, в єдину родину не тільки словами, але й з'єднатися нашими серцями. Наша українська Церква, наша рідна школа тут на чужині оберігають нас від асиміляції і американізації та одночасно зберігають нашу християнську віру, рідну мову, релігійні і світські традиції. Греко-католицька церква святого Покрова Пресвятої Богородиці у Пармі проводить Богослуження тільки українською мовою та дотримується традиційного церковного календаря східного обряду". В кінці свого виступу отець подякував за досить чисельну присутність гостей і сказав, що надалі нам треба частіше збиратися, все більше запрошувати новоприбулих іміґрантів з України, щоби наша українська громада збільшувалася, міцніла, і це буде запорукою збереження нашого українства, нашої віри на чужій землі.

Колишній член Парафіяльної управи Семен Кріслатий розказав про ті обставини і в яких тяжких умовах створювалася парафія української греко-католицької церкви у Пармі. Але тепер всі труднощі організаційного характеру відійшли в минуле, бо церква зміцнила свої позиції тим, що твердо стоїть на засадах християнства східного обряду і цим приваблює до себе все більше людей, особливо із сучасної іміграції з України.

На зустрічі був ряд виступів, що містили в собі цінні пропозиції щодо поліпшення праці Парафіяльної управи в питанні співпраці з новоприбулими іміґрантами. Серед них схвально була прийнята пропозиція про призначення двох зв'язкових при Управі від громади старої іміграції і від громади нової іміграції, які й координували б взаємозв'язок і співпрацю Управи з новоприбулими нашими земляками з України.

В процесі цієї зустрічі виступила Софія Бура, яка прочитала декілька цікавих і дотепних гуморесок Е. Козака, в яких відображено життя і побут українських іміґрантів старших поколінь в Америці.

Добрий початок зробила парафія української греко-католицької церкви в Пармі, зорганізувавши зустріч з новоприбулими іміґрантами з України. Надіємось, що цей добрий початок будуть продовжувати інші українські громадські організації.

Петро Твардовський